

svind i de danske farvande med døde fisk og masser af problemer til havs. Ministeren har ingen nye mål, ingen nye midler, ingen undersøgelser, men en oftere afrapportering. Vi må vel konkludere, at vi har en miljøminister uden en miljøpolitik, men hvor det bare går ud på at nedsætte nogle arbejdsgrupper.

Man får jo fornemmelsen af, at fordi det her handler om landbruget, så lider miljøministeren og Venstre af berøringsangst. Man vil ikke stille nye krav til landbruget, fordi det jo er vennerne. Det ved vi godt. Vi ved godt, at Venstre er bøndernes parti. Men derfor vil jeg alligevel gerne spørge, om miljøministeren ikke på baggrund af de seneste ugers alvorlige iltsvind har et mål om at nedsætte landbrugets forurening med kvælstof? Så kan vi komme tilbage til teknikken, men lad os nu bare holde os til politikken. Vil regeringen stille øgede krav til landbruget? Ja eller nej. Procenter vender vi tilbage til. Det behøver ministeren slet ikke at gentage. Vil man stille øgede krav til landbruget? Ja eller nej.

Margrete Auken (SF):

Det er blot et supplement til det fra en, der dengang sad lidt mere udefra og kunne følge diskussionen.

Jeg mener virkelig, at man efter 1997, som det også blev sagt af hr. Torben Hansen, i hvert fald fra SF's side forlangte skærpede målsætninger, og at Venstre, da Vandmiljøplan II i 1999 skulle evalueres, sagde, at det ville de ikke.

Kl. 14.55

Så virker det da en anelse hyklerisk, at man nu siger, at man ikke gjorde noget dengang; da det lige præcis var hr. Hans Christian Schmidt, som han dengang gik under betegnelsen for i salen, der modsatte sig, at man gjorde noget.

Jeg vil gerne spørge miljøministeren, om han kan huske hr. Hans Christian Schmidts aktiviteter fra dengang?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er selvfølgelig ked af, at det ikke var muligt for fru Margrete Auken at være i salen, mens jeg svarede på spørgsmålet, så det vil jeg selvfølgelig gerne gøre igen. Sådan er det jo, og det gør jeg gerne.

Jeg vil gerne sige igen: Ja, vi sad og forhandlede, og jeg kan bekræfte, at fru Margrete Auken ikke var der, det var hr. Hans Christian Schmidt i stedet for. I den diskussion, vi havde dér, indgik mange elementer. Der indgik f.eks. også et element om, at vi ikke kunne få våde enge nok,

fordi den sum, der var afsat til det, og som man kunne give pr. hektar, ikke var god nok. Også det diskuterede vi. Der var mange ting, der blev diskuteret ved den lejlighed, også det.

Man sagde så fra nogle partiers side og fra andre partiers side, at det var en prioritering af forskellige ting, som man ønskede at fremme. Og det var en af de ting, hvor man sagde, at man gerne ville se, hvordan de ting kunne få lov til at udvikle sig, inden man gik videre.

Jeg vil så bare sige til hr. Torben Hansen med hensyn til, at gentagen er al lærdommens moder, at jeg fra min gamle profession som lærer kender én ting, der virker, og det er at høre efter første gang.

Jeg har svaret præcis på de her ting. Jeg har næsten på fornemmelsen, at hr. Torben Hansen er en lille smule ærgerlig over, at det var det, miljøministeren svarede. Det skulle helst have været lidt andet, men det var det altså ikke. Og jeg skal gerne sige citere fra det næste afsnit for hr. Torben Hansen:

»Regeringen er optaget af en bæredygtig udvikling af landbruget, og f.eks. er initiativer til reduktion af amoniakfordampningen fra landbruget nu implementeret i landbruget ...«.

Vi har lavet det! Men hr. Torben Hansen bliver ved med at sige, at ministeren da må give flere oplysninger. Jamen vi har implementeret det i lovgivningen. Jeg skal ikke sige, hvem der ikke havde og hvordan og hvorledes, jeg siger bare, at det har vi, og at regler for gylleseparati-on er lempet, hvilket forhåbentlig betyder, at vi får en bedre håndtering af næringsstoffer til husdyrgødning.

Jeg synes, vi skal lade være med at tale os væk fra hinanden, det er heller ikke muligt. Og hvis det nu er et enkelt godt svar, som hr. Torben Hansen er nødt til at acceptere, går det så ikke an? Lad os nu få en god debat om vandmiljøet, og den får vi, og det ved vi alle sammen godt, for vi har aftalt tids- og handlingsplanen.

Torben Hansen (S):

Jamen jeg vil da endnu en gang gerne takke for ministerens svar. Og så vil jeg spørge for fjerde gang, om det knæsatte princip om, at forurenere betaler i regeringens bæredygtighedsstrategi i forhold til det helt aktuelle emne, vi nu har diskuteret i små to timer, betyder, at miljøministeren er parat til at sende regningen derhen, hvor den rettelig hører hjemme, nemlig ikke hos samfundet og skatteborgeren, men hos landbruget.